

Høring over vejledning til bekendtgørelse om outsourcing

Resumé

Generelt set er det glædeligt, at der nu kommer en vejledning til bekendtgørelsen om outsourcing

Der er behov for generelt at udbygge den vejledende tekst, som det er nu, er vejledningen i høj grad en gentagelse af bekendtgørelsens tekst. Det ønskes, at der indsættes mere vejledende tekst til de mange skøn/vurderinger, som der skal udøves.

Mere specifikt er der især brug for mere specifik vejledning i forhold til reglerne for videreoutsourcing, cloud outsourcing, exit planer og bestyrelsens rolle.

Hørings svar

11. januar 2021

Dok: FIDA-151247800-700803-v1

Kontakt Mette Stürup

Vejledning til bekendtgørelse om outsourcing

Generelt

Vejledningen indeholder generelt mange gentagelser af bekendtgørelsens tekst. Det ønskes, at der indsættes mere vejledende tekst til de mange skøn/vurderinger, som skal udøves. Vejledningen gengiver langt hen ad vejen teksten fra bekendtgørelsen, hvilket er unødvendigt. Det gør vejledningen lang og uoverskuelig. Det vil være ønskværdigt, hvis vejledningen gøres mere præcis og kun gengiver teksten fra bekendtgørelsen, hvor dette anses for at være nødvendigt for forståelsen af den vejledende tekst. Samtidig opleves vejledningen opstillet meget kronologisk efter bekendtgørelsen, hvilket ikke er så hensigtsmæssigt, da sammenhængen mellem bestemmelserne dermed ikke bliver tydeliggjort. Et forslag er at opdele vejledningen i emner, således der ud for hvert emne kommenteres og vejledes på alt, hvad der er relevant inden for emnet. På denne måde undgås også lang gengivende tekst fra bekendtgørelsen. Der efterlyses flere konkret og generelle eksempler fx på risici.

Nedenstående detaljerede høringsvar er disponeret i overensstemmelse med vejledningens opbygning.

1. Afsnit 1 – Indledning

I afsnit 2 introducerer Finanstilsynet begrebet "outsourcing-risici" og at bekendtgørelsen regulerer, hvordan virksomheder håndterer disse risici. Betyder det, at man ikke, jf. bekendtgørelsen, skal forholde sig til øvrige risici – for eksempel kreditrisici – som ligeledes kan blive påvirket ved en outsourcing?

Et eksempel kunne være, at virksomheden vurderer, at ens IT-system er gammeldags og bør udskiftes til en nyere løsning ved outsourcing. Da vil der opstå en outsourcing-risiko, men det vil formentlig også få en indflydelse på den IT-systemmæssige risiko. Det foreslås, at det præciseres, hvordan "outsourcing-risici" skal anvendes som begreb og hertil hvordan sammenspillet er mellem dette begreb og de øvrige risici er.

Afsnit 4 beskriver vejledningen, at EBAs retningslinjer kan benyttes som fortolkningsbidrag. Betyder det, at Finanstilsynets praksis i forhold til cloud som outsourcing skal fortolkes ud fra EBAs retningslinjer, da vejledningen (under kapitel 4, Afgrænsning af outsourcing) ikke tager stilling til, hvornår cloud er outsourcing eller ej? Det foreslås, at EBAs kommentar i Q&A på side 81 i EBA guidelines om, at alle

Høringsvar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

cloud-services ikke er outsourcing indarbejdes i vejledningen og uddybes således, at de væsentligste gråzoner fjernes.

2. Afsnit 2 - Anvendelsesområde

I relation til andet afsnit, ønskes det yderligere præciseret i vejledningen, hvad der menes med konsolideret niveau. Det er således uklart, om konsolideret niveau alene omfatter de virksomhedstyper, som fremgår af bekendtgørelsens §1, stk. 2 ved navns nævnelser, eller om begrebet skal forstås i overensstemmelse med CRR's "prudential consolidation", som også kan omfatte virksomhedstyper, der ikke er nævnt i bekendtgørelsens §1, stk. 2.

Såfremt det er CRR's "prudential consolidation", der gælder for fastlæggelsen af det konsoliderede niveau, ønskes det endvidere præciseret i vejledningen, hvad det helt konkret betyder, at koncernen i forbindelse med konsolideret niveau skal ses om "en enkelt virksomhed", herunder om det betyder, at

- 1) al outsourcing ud af den samlede koncern er omfattet, dvs. også ekstern outsourcing fra selskaber, som ikke findes på listen i §1, stk. 2, men som er omfattet af CRR's "prudential consolidation", og
- 2) intern outsourcing fra en virksomhed, der ikke findes på listen i §1 stk. 2, men som er omfattet af CRR's "prudential consolidation", til en anden virksomhed inden for koncernen, ikke vil være omfattet af reglerne, da disse jo ikke gælder på individuelt niveau for selskaber, der ikke er på listen i § 1, stk. 2.

Af afsnit 3 fremgår det, at det bør sikres, at anvendelsen af outsourcing hos virksomheden og dens dattervirksomheder er konsistent, velintegreret og passende på alle niveauer i koncernen, jf. § 1, stk. 3 i bekendtgørelsen". Denne formulering er dog uklar og medfører, at anvendelsesområdet for outsourcingbekendtgørelsens §1 stk 3 utilsigtet udvides i vejledningen i forhold til, hvad der er hjemmel til i outsourcingbekendtgørelsen. Der burde derfor rettelig have stået i vejledningen, at "Modervirksomheder, der er omfattet af §1 stk 1 skal sikre, at anvendelsen af outsourcing hos virksomheden og dens dattervirksomheder er konsistent, velintegreret og passende på alle niveauer i koncernen, jf. § 1, stk. 3 i bekendtgørelsen."

I relation til afsnit 4 om bestemmelsens formål, betyder det så reelt, at moderselskabet skal godkende outsourcing foretaget i datterselskaberne? Kan Tilsynet eksemplificere i vejledningen hvad de yderligere outsourcing-risici, der er på koncernniveau, kan bestå i?

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

I afsnit 5 angives, at bekendtgørelsen ikke finder anvendelse for outsourcingforhold som er reguleret af andre regler på det finansielle område. Hvornår anses et outsourcingforhold for at være "reguleret"? Skal der være opsat krav til outsourcingforholdet i anden lovgivning eller er det tilstrækkeligt, at anden lovgivning giver mulighed for outsourcing/delegering? Det forstås, at teksten (sammenholdt med bestemmelsen i § 1, stk. 4) har til formål at undgå dobbeltregulering. Spørgsmålet bliver da; hvornår anden finansiell lovgivning "regulerer" outsourcingforholdet? Det foreslås, at vejledningen tager klarere stilling til, hvornår anden finansiell lovgivning "regulerer" outsourcingforholdet. Man kunne for eksempel skrive i vejledningen; at hvis anden lovgivning eksplicit nævner en delegations- eller outsourcingmulighed vil outsourcingbekendtgørelsen ikke finde anvendelse.

Det foreslås, at der i tillæg hertil indsættes en henvisning til FIL § 343 r, stk. 3, med henblik på at tydeliggøre, at outsourcingbekendtgørelsen heller ikke gælder for fælles datacentralers outsourcing af interne forhold, som f.eks. bogføring, tidsregistrering og undervisningsmoduler mv., men derimod alene finder anvendelse når outsourcingen relaterer sig til aktiviteter, som understøtter finansielle virksomheders aktiviteter.

Det anses for uhensigtsmæssigt, hvis sådanne interne forhold, uden nogen form for direkte understøttelse af de opgaver de fælles datacentraler udfører for kunder i den finansielle sektor, omfattes af outsourcingbekendtgørelsen. Det skal særligt ses i lyset af de byrder en fælles datacentral pålægges, hvis sådanne interne forhold omfattes, sammenholdt med at formålet med outsourcingbekendtgørelsen må være at sikre en betryggende anvendelse af outsourcing i fælles datacentraler, når denne har en evne til at påvirke kunder i den finansielle sektor.

3. Afsnit 3 – Proportionalitet

Det står beskrevet i afsnit 3, at outsourcingvirksomheden kan have en proportionel tilgang til kravene i bekendtgørelsen. Er kravene i § 3 i forhold til fastlæggelse af outsourcingbegrebet også underlagt proportionalitetsprincippet eller finder princippet først anvendelse, når outsourcing er fastlagt? Det foreslås, at vejledningen præciserer, at proportionalitetsprincippet i § 2 er et gennemgående princip for hele bekendtgørelsen, hvorfor denne også kan anvendes til kravene i § 3.

Af afsnit 5 fremgår det, at Proportionalitetsprincippet bør ses i sammenhæng med kravet om, at outsourcing skal ske betryggende og at kravene i bekendtgørelsen kan gøres lempeligere, men ikke mere lempelige end at der altid er tale om betryggende brug af outsourcing. Kan tilsynet give praktisk vejledning eller

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

eksempler på situationer hvor kravene gøres lempeligere, men outsourcing stadig anvendes betryggende? F.eks. i relation til outsourcing internt i en koncern.

I afsnit 7 nævnes det som eksempel, at anvendelsen af Proportionalitetsprincippet ikke kan føre til, at en virksomhed ikke skal have en outsourcingansvarlig, Hvis omfanget af virksomhedstyper der er omfattet af det konsoliderede niveau ikke kan afgrænses til de i bekendtgørelsens §1, stk. 2 oplistede selskaber, betyder det så, at samtlige juridiske datterselskaber som følge af CRR's "prudential consolidation", skal have en outsourcingansvarlig, eller skal de selskaber, som ikke fremgår af §1, stk. 2 netop ikke have en outsourcing ansvarlig fordi de ikke isoleret set er direkte omfattet af reglerne?

4. Afsnit 4 – Afgrænsning af outsourcing

Af 1. afsnit fremgår: *Der kan være processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, der er underlagt andre regelsæt, som for eksempel aktiviteter underlagt Datatilsynets tilsyn som tilsynsmyndighed for efterlevelse af forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondataforordningen).* Hvad er formålet med afsnittet?

I afsnit 1 anvendes begrebet "ordning". Hvordan vil to aktiviteter blive anset for at være under samme "ordning" og hvornår vil de blive anset for at være under to "ordninger"? Problemstillingen opstår (blandt andet) ved større IT-rammeaftaler, hvor leverandøren yder flere aktiviteter, som nødvendigvis ikke relaterer sig til hinanden? Et eksempel kunne være Microsoft, som både leverer Microsoft Azure og Office 365. Vil disse to services/aktiviteter skulle behandles som en "ordning" eller to selvstændige "ordninger"?

Hertil hvordan skal "ordning" forstås i forhold til en outsourcingkontrakt og/eller outsourcingaftale? Vil der kunne være flere "ordninger" under samme outsourcingkontrakt, såfremt kontrakten var en rammeaftale? Og skal outsourcingregistret føres pr. "ordning" eller pr. kontrakt?

Det er ikke umiddelbart klart, hvad formålet med sidste punktum i andet afsnit er og hvilken vejledning det bibringer. Derimod savnes en præcisering af, at områder, som falder uden for Finanstilsynets tilsyn, ikke er omfattet af bekendtgørelsens regler.

Af 3. afsnit fremgår: *Der er således som udgangspunkt ikke tale om outsourcing, hvis aftalen kun vedrører en enkeltstående ydelse, som ikke er tænkt til at indgå i*

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

et løbende samarbejde. Der savnes en nærmere stillingtagen til, hvornår en aftale ikke vil være outsourcing, fordi der er tale om en enkeltstående ydelse. Kan der fx være en tidsmæssig udstrækning, som spiller ind? Eller skal der være tale om et konkret afgrænset projekt med på forhånd defineret antal mandetimer, budget m.v.? Kan Tilsynet komme med nogle eksempler?

Af afsnit 4 fremgår det, at "Outsourcingvirksomheden skal desuden overveje om processerne, tjenesteydelserne eller aktiviteterne eller dele heraf normalt ville falde inden for rammerne af processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, der realistisk set ville eller kunne udføres af outsourcingvirksomheden." Der savnes nærmere vejledning til forståelse af, hvad der menes med begrebet "realistisk set". Kan økonomiske betragtninger indgå i denne vurdering eller er det udelukkende et spørgsmål om, hvad der ligger indenfor outsourcingvirksomhedens forretningsområde?

Endvidere ønskes oplyst om forhold som ikke opfylder definitionen på outsourcing (eksemplificeret ved en fysik ting, datalagringshardware) kan blive outsourcing såfremt et andet forhold opfylder definitionen på outsourcing, når begge forhold leveres af samme leverandør, som en del af den samme ordning? Spørgsmålet skal læses i forlængelse af bekendtgørelsens § 3, stk. 3.

I 5. afsnit fremgår: *Visa, MasterCard og SWIFT er eksempler på udbydere af globale betalingsnetværksinfrastrukturer.* Hvor meget skal der lægges i "globale betalingsnetværksinfrastrukturer"? Anser Finanstilsynet fx NETS som omfattet af denne bestemmelse, selvom der nærmere er tale om en national betalingsnetværksinfrastruktur? Og hvis ikke, hvad er så hensynet bag, at der skal være tale om en global betalingsnetværksinfrastruktur?

Andet punktum i afsnit 6, "Listen skal ikke forstås som de eneste typer ordninger, der ikke kan udgøre outsourcing." foreslås ændret til "Listen er ikke udtømmende". I relation til ovenstående bør det uddybes om aktiviteter, som accessorisk relaterer sig til undtagelserne i bekendtgørelsens § 3, stk. 4, også er omfattet af undtagelsen. Et eksempel kunne være; at en anden juridisk enhed end outsourcingvirksomheden foretog forhandlingen af kontrakten som regulerer clearing og afviklingsordninger (på vegne af outsourcingvirksomheden). Vil denne forhandlingsservice ligeledes være omfattet af undtagelsen i § 3, stk. 4, nr. 4? I forlængelse heraf bør det ligeledes uddybes, om ydelser, som er en delmængde af undtagelserne i bekendtgørelsens § 3, stk. 4, også er omfattet af undtagelsen. Et eksempel kunne være; at en outsourcingvirksomhed indgår en aftale med en leverandør om korrespondentbankydelse, og leverandøren som led i disse ydelser foretager databehandling. Vil databehandlingen være en

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

ydelse, som ligeledes er omfattet af undtagelsen i § 3, stk. 4, nr. 5, eller skal det anses som en delydelse (en ny ordning), som efter en konkret vurdering kan være omfattet af § 3, stk. 1?

5. Afsnit 5 – Kritisk eller vigtig outsourcing

"Kritisk eller vigtig outsourcing", afsnit 3, til § 4, stk. 2, hvortil det anføres, at "Bestemmelsen skal forstås således, at hvis en fælles datacentral videreoutsourcer it-opgaverne til en underleverandør, vil det skulle vurderes ud fra påvirkningen på de finansielle virksomheder – og ikke på datacentralen – om der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing".

Vi foreslår i den forbindelse, at det tydeliggøres, hvorvidt § 4, stk. 2, udgør lex specialis for så vidt angår fælles datacentraler, og således medfører at vurderingen af kritisk eller vigtig outsourcing alene skal foretages efter § 4, stk. 2, eller om vurderingen derimod for fælles datacentraler skal foretages efter § 4, stk. 2, såfremt den "fælles datacentral videreoutsourcer it-opgaverne" fra kunder i den finansielle sektor, og efter § 4, stk. 1, såfremt der er tale om interne forhold, som angivet under bemærkningerne til punkt 2 "Anvendelsesområde", sidste afsnit.

Under alle omstændigheder er det vores anbefaling, at det specificeres i vejledningen til § 4, stk. 2, at vurderingen af om en fælles datacentrals videreoutsourcing af it-opgaver vedrører kritisk eller vigtig outsourcing skal foretages med udgangspunkt i outsourcingbekendtgørelsens § 5 med de nødvendige tilpasninger. F.eks. bør § 5, stk. 1, nr. 4, herefter vurderes ud fra den potentielle indvirkning på ydelser til kunder i den finansielle virksomhed som benytter den fælles datacentral fremfor den potentielle indvirkning på den fælles datacentrals kunder i bred forstand.

I 8. afsnit fremgår: *Outsourcing af processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, som er nødvendige for at udføre opgaver inden for centrale forretningsområder eller kritiske funktioner, bør som udgangspunkt betragtes som kritisk eller vigtig outsourcing, medmindre outsourcingvirksomheden vurderer og dokumenterer, at mangler ved outsourcing eller uhensigtsmæssig outsourcing af processen, tjenesteydelser eller aktiviteten ikke ville have en negativ indvirkning på den operationelle kontinuitet i virksomhedens kerneforretning eller den kritiske funktion.*

Det foreslås, at der tilføjes en bagatelgrænse ved at indsætte "væsentlig" til sætningen: "... væsentlig negativ indvirkning på den operationelle kontinuitet i virksomhedens kerneforretning eller den kritiske funktion."

Høringsvar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

Hvad ligger der i dokumentationskravet, som nævnes i afsnit 8? Er det tilstrækkeligt at man begrundet konklusionen i sin vurdering af, om der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing?

I forbindelse med afsnit 9 foreslås sætningen "vurderingen af, om outsourcing er kritisk eller vigtig, skal altid foretages i forlængelse heraf" ændret til "den endelige vurdering af, om outsourcing er kritisk eller vigtig, skal altid foretages i forlængelse heraf". Årsagen er, at det er praktisk umuligt at lave en endelig risikovurdering før man har valgt leverandør og forhandlet kontrakt. Men da man ikke kan udarbejde en kontrakt før man ved om der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing, vil der i praksis være tale om en iterativ proces, hvor tingene først falder endeligt på plads sent i processen.

I afsnit 12 bedes det konkretiseret, hvad der menes med adfærd og juridiske risici? Det foreslås endvidere, at formuleringen "som minimum" udgår og erstattes med "blandt andet".

Hvordan skal overholdelse af persondataforordningen indgå i vurderingen, jf. afsnit 14? Umiddelbart virker afsnittet uden indhold, da persondataforordningen i sig selv fordrer overholdelse af forordningen. Det foreslås, at afsnittet udgår.

6. Afsnit 6 - Videreoutsourcing.

I afsnit 2 kunne det med fordel tydeliggøres (i lighed med andre steder i vejledningen), at "sikre sig" udelukkende betyder, at det skal fremgå af kontrakten mellem outsourcingvirksomheden og leverandøren, at en eventuel videreoutsourcing ikke forringer outsourcingvirksomhedens rettigheder og leverandørens forpligtelser som følge af videreoutsourcing; og dermed ikke at leverandørens kontrakt med underleverandøren skal være identisk med outsourcingkontrakten eller at outsourcingvirksomheden skal have udleveret en kopi af leverandørens aftale med underleverandøren (et krav, som de fleste leverandører vil modsætte sig).

Afsnit 3, sidste sætning foreskriver, at § 6, stk. 2 om ret til adgang og revision gælder for "al outsourcing". Dette strider mod ordlyden af § 6, stk. 2 som foreskriver; at bestemmelsen kun finder anvendelse for "kontrakter, jf. stk. 1". Kontrakter som er omfattet af stk. 1 er kontrakter, hvor outsourcing er kritisk eller vigtig i 1. led. Det foreslås, at det præciseres, at § 6, stk. 2 finder anvendelse på kritisk eller vigtig outsourcing og øvrig outsourcing i 2. led, hvis det er vurderet, at der er tale om kritisk eller vigtig outsourcing i 1. led.

Høringsvar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

I forhold til afsnit 5, er det Finans Danmarks vurdering, at reglerne strammes i forhold til EBA guidelines for så vidt angår videreoutsourcing på et praktisk meget kritisk område. Tilsynet kræver, at såfremt man vil gøre brug af en såkaldt passiv accept af videreoutsourcing til en underleverandør, så skal notifikationsfristen være så lang at outsourcingvirksomheden kan nå at gennemføre en exit fra leverandøren indenfor notifikationsperioden, såfremt man ikke kan acceptere den pågældende underleverandør. Dette vil i rigtig mange tilfælde ikke være muligt at leve op til i praksis – hverken for leverandøren eller outsourcingvirksomheden.

En exit fra en eksisterende outsourcingleverandør kan tage år afhængig af omfang og kompleksitet. Selv i de tilfælde hvor en exit kan gennemføres relativt hurtigt, vil skiftet til en ny leverandør med due diligence, risikovurdering, valg af ny leverandør, udarbejdelse af exit planer, BCM planer, kontraktforhandling, godkendelse og efterfølgende transition, skulle følge outsourcing processen med alt hvad det indebærer. Dette kan tage mange måneder for outsourcingvirksomheden.

På leverandørsiden vil selv den mest fleksible leverandør ikke være i stand til at varsle indgåelsen af en ny underleverandørkontrakt tilstrækkelig lang tid i forvejen. Den pågældende underleverandørkontrakt vil simpelthen ikke eksistere på det tidspunkt, hvor varslet i mange tilfælde vil skulle gives for at outsourcingvirksomheden skal kunne nå at gennemføre exit og skifte til ny leverandør.

Om end vi forstår logikken bag Tilsynets konklusion, så vil en fastholdelse af Tilsynets fortolkning have den effekt, at modellen med passiv godkendelse kun er en reel mulighed i de ganske få tilfælde, hvor exit og skift til ny leverandør er vurderet til at kunne gennemføres inden for den notifikationsperiode leverandøren kan give. I alle andre tilfælde vil outsourcingvirksomheden være henvist til modellen med aktiv godkendelse eller forbud mod brug af underleverandører. Den lempe i forhold til den finansielle sektors brug af standardiserede cloud løsninger, som var tiltænkt med de nye guidelines, er dermed en illusion og outsourcingvirksomheden vil i en lang række tilfælde vil være afskåret fra at bruge cloud baserede løsninger. Det er ikke kun O365, Azure og AWS direkte, der vil blive vanskelige at benytte, men også alle de andre leverandører, der benytter disse tjenester i deres løsninger, idet platformsoutsourcing næsten altid af os vil blive vurderet som kritisk eller vigtig outsourcing og dermed kræve det helt store assessment, bestyrelsesgodkendelse etc.

Det bemærkes i øvrigt, at alternativet med "blot" at undlade at bruge den del af leverandørens ydelser, som er påvirket af den videreoutsourcing, som ikke kan

Høringsvar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

accepteres, kun meget sjældent vil være en mulighed i praksis, særlig i forbindelse med cloud.

For nogle outsourcinger vil outsourcing i 1. led være af formalistisk og kontraktuel karakter, da det allerede er planlagt, at hele den outsourcete ordning med det samme skal videreoutsources til en underleverandør, som således vil levere den egentlige ydelse. Dette kan være tilfældet hvor outsourcingvirksomheden udnytter en rammeaftale, som leverandøren har indgået med en underleverandør. Dette kan være mere gunstigt at benytte for outsourcingvirksomheden end selv at indgå en aftale med underleverandøren, da leverandøren bl.a. allerede har forhandlet bedre priser på plads, end outsourcingvirksomheden selv ville kunne opnå, hvis denne skulle lave en direkte aftale med underleverandøren. Der savnes vejledning til, hvordan denne situation håndteres i praksis, når der skal foretages risiko- og kritisk eller vigtig vurderinger. Skal outsourcingvirksomheden udelukkende se på leverandøren i 1. led, når vurderingerne foretages velvidende, at leverandøren i 1. led ikke skal levere den egentlige ydelse. Eller er det relevant, når vurderingen af leverandøren i 1. led foretages at inddrage underleverandøren i denne vurdering, da det er denne, som leverer de egentlige ydelser?

7. Afsnit 7 - Ledelse og styring af outsourcing

Det ønskes præciseret, hvordan proportionalitetsprincippet helt konkret kan bruges i forhold til § 7?

I afsnit 8 ønskes en præcisering af, hvad det betyder i praksis, at outsourcingvirksomheden skal sikre, at den effektivt udøver sine ledelsesbeføjelser? Det foreslås, at der anføres eksempler især med fokus på den situation, hvor der er sket videreoutsourcing igennem flere led.

Hvad er formålet med næstsidste afsnit: *Outsourcingvirksomheden bør under hensynstagen til proportionalitetsprincippet, jf. § 2, vurdere, overvåge og styre alle risici, som følger af aftaler med tredjeparter, som de kan blive eller allerede er udsat for, uanset om disse aftaler er outsourcingaftaler.* Det foreslås, at afsnittet udgår, da bekendtgørelsen alene vedrører outsourcing. Vejledningen bør derfor ikke indeholde vejledning om andet end outsourcing. Afsnittet synes mere at høre mere hjemme i ledelsesbekendtgørelsen.

I sidste afsnit vil være hensigtsmæssigt, hvis det kunne defineres nærmere, hvad der menes med "*passende tidsramme*".

8. Afsnit 8 – Ledelsens opgaver og ansvar

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

Det giver god mening i afsnit 4, at præcisere, at bilag 1, nr. 1, litra i ikke handler om, at der er valgfrihed mht. om politikken generelt skal finde anvendelse på intern outsourcing eller ej, men derimod om man ud fra proportionalitetshensyn kan lempe på (dele af) politikken anvendelse ved gruppeintern outsourcing. Men hvad menes der med sidste sætning " således at det afgørende ikke nødvendigvis behøver at være, om den pågældende ydelse leveres af leverandør A eller B inden for samme koncern"? Den synes ikke at bibringe noget i forhold til hvordan man anvender bekendtgørelsens krav proportionalt.

Det fremgår endvidere af afsnit 4, at visse forhold ikke nødvendigvis behøver at have samme vægt, hvis der er tale om outsourcing i en koncern. Det er uklart, hvordan der skal ageres i forhold til koncernintern outsourcing, og i hvor høj grad proportionalitetsprincippet kan finde anvendelse. Dette ønskes præciseret.

Afsnit 5 bør præciseres, da man kunne få det indtryk, at finansielle virksomheder ikke må aftage ydelser fra andre, som den finansielle virksomhed ikke selv har tilladelse til at yde. Det kan umuligt være hensigten. Hvis der aftages ydelser fra andre som den finansielle virksomhed ikke har tilladelse til selv at yde, vil der være tale om køb af en service, som falder uden for den pågældende finansielle virksomheds forretningsområde og dermed vil der slet ikke være tale om outsourcing.

I relation til afsnit 6 og 7 og i overensstemmelse med de mundtlige tilkendegivelser Tilsynet har givet på de afholdte branchemøder, forstår vi at bestyrelsen kan opstille generelt gældende, men klare rammer og betingelser for direktionens indgåelse af kritiske og vigtige outsourcingkontrakter og at de sager, som falder uden for rammerne, skal godkendes af bestyrelsen.

Når vi læser vejledningens tekst, er det imidlertid ikke tilstrækkelig klart, at det faktisk er det, der menes, idet der er flere formuleringer, som indikerer at det mandat der tales om, er et mandat, som gives i forbindelse med enkeltsager. F.eks. "Rammerne skal besluttes på baggrund af en forudgående analyse, jf. § 11, stk. 2, i bekendtgørelsen", eller "Afgørende er, at bestyrelsen har truffet beslutning om de overordnede rammer på et fyldestgørende beslutningsgrundlag og har taget stilling til alle større risici samt hvilke foranstaltninger, der er tilstrækkelige". I forbindelse med sidstnævnte, bør det præciseres at bestyrelsen skal have taget stilling til risikotolerancerammen og at ikke 'taget stilling til alle større risici'. Det kan tolkes derhen at bestyrelsen skal tage stilling til hver større risiko ved konkrete outsourcingarrangementer. Vejledningen kan styrkes ved at angive, at hvis en konkret outsourcing indbefatter risici, er falder uden for den af bestyrelsen fastsatte risikotoleranceramme, skal bestyrelsen godkende den.

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

Da spørgsmålet har enorm praktisk betydning, vil vi opfordre til, at det gøres helt klart om alle enkeltssager skal godkendes i bestyrelsen eller om denne kan udstikke generelt gældende rammer, inden for hvilke direktionen kan træffe beslutning om outsourcing. Det bør klart fremgå hvornår og hvordan bestyrelsen kan delegere ansvar til direktionen.

Ordet "styring" i afsnit 10 giver anledning til bekymring. En outsourcingansvarlig i en større koncern kan ikke være ansvarlig for styring af alle outsourcingkontrakter. Det sker i de enkelte selskaber og forretningsområder. Tilsynet kunne med fordel give mere konkret vejledning til hvad der skal menes med "styring".

I afsnit 12, 4. punktum giver teksten igen anledning til en opfattelse af, at den outsourcingansvarlige reelt skal 'styre' al outsourcing. Det kan ikke lade sig gøre i en større koncern. Selv med en meget centraliseret forretnings- og driftsmodel vil den outsourcingansvarlige ikke kunne dække alle outsourcingkontrakter i koncernen. Det foreslås, at det præciseres nærmere, hvad der er den outsourcingansvarliges ansvar, og hvad der kræves og forventes af den denne.

9. Afsnit 9 – Interessekonflikter

Kan tilsynet give konkrete eksempler på interessekonflikter og hvad der i givet fald vil blive opfattet som passende foranstaltninger?

Vejledningen anfører i sidste afsnit, at "*Hvor outsourcing skaber væsentlige interessekonflikter, herunder mellem virksomheder inden for samme koncern, skal outsourcingvirksomheden træffe passende foranstaltninger til håndtering af de pågældende interessekonflikter*". Det kunne med fordel eksemplificeres, hvornår interessekonflikter i forbindelse med outsourcing kan opstå, når outsourcing ikke sker mellem virksomheder inden for samme koncern.

10. Afsnit 10 - Beredskabsplaner

Vi finder det vanskeligt operationelt at være involveret i test af centrale dele af beredskabsplanerne, og vi vil pege på, at fokus i vejledningen i højere grad bør være på at være 'informeret' og ikke nødvendigvis 'involveret'. Første afsnit i afsnit 10: vægt bør være på at outsourcing virksomheden skal 'sikre', at leverandøren udarbejder, vedligeholder og tester beredskabsplaner. Andet afsnit: stillingtagen til manglende kvalitet i de outsourcete ydelser håndteres i exitstrategier og exitplaner. Fjerde afsnit: fokus bør være på at 'sikre', at der udarbejdes, vedligeholdes og testes beredskabsplaner.

Høringsvar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

Der ønskes en præcisering af, hvordan beredskabsplanerne skal testes i praksis. Gerne med eksempler.

11. Afsnit 11 - Outsourcingregister

Forhold til afsnit 2: Hvad med dokumentation for outsourcing, som er afsluttet mindre end 5 år inden bekendtgørelsen trådte i kraft?

I afsnit 5 foreslås det, at definitionen på cloud rykkes op under punkt 4 "afgrænsning af outsourcing".

I afsnit 7 ønskes indsat et eller flere eksempler på, hvad "tidskritisk forretningsdrift" kunne være i praksis.

12. Afsnit 13 - Exitstrategier.

Vejledningen er generelt uklar i forhold til brug af begreberne exit strategi (=vurdering af hvordan outsourcingen skal ophøre), exit plan (=detaljeret plan for hvordan exitstrategien skal eksekveres) og transitionsplan (=endnu mere detaljeret plan for hvordan man overgår fra en leverandør til en anden eller insourcer). Der stilles krav om at alle tre planer skal være udarbejdet og testede forud for indgåelse af en Cloud Outsourcing aftale. Det er i praksis meget ressourcekrævende at udarbejde disse planer og den meget detaljerede transitionsplan giver slet ikke mening at lave før en exit bliver aktuel. Det bør fremgå af vejledningen, at transitionsplanen først skal være på plads, når exitplanen skal effektueres. Der ønskes en præcisering af, hvad det indebærer at teste en exitstrategi og hvornår, de er "tilstrækkeligt testede".

I relation til kravet om exitstrategier savnes konkret vejledning i forhold til de situationer, hvor en exit reelt ikke er en mulighed. Dette er især relevant i forhold til koncernintern outsourcing, hvor en exit, som følge af koncern set up og strategi, i mange tilfælde alene er en teoretisk mulighed og kun vil være realistisk i en krisesituation, dvs. en situation hvor moderselskabet er i problemer og datterselskabet skal finde en måde at overleve på. Hvis moderselskabet kommer i problemer, er der imidlertid genopretning og afviklingsplaner på plads, som også vil omfatte visse af datterselskaberne. Der vil altså allerede som følge af disse genopretnings- og afviklingsplaner være taget stilling til, hvad der skal ske med datterselskabet i en krisesituation. Datterselskaber bliver ikke overladt til at klare sig selv og derfor vil der ikke være tale om en egentlig exit. Så hvad er exit reelt for et datterselskab, hvilke krav stilles til exitstrategier og planer for datterselskaber og vil det evt. være tilstrækkeligt at henvise til recovery og resolution planerne?

13. Afsnit 15 - Risikovurdering ved anvendelse af outsourcing

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

I afsnit 1 - Hvordan harmonerer det, at der skal foretages en risikovurdering af videreoutsourcing jf. § 19, stk. 1 med, at kravet om at leverandøren skal underrette outsourcingvirksomheden om planlagt videreoutsourcing i bilag 3, pkt. 2 litra f til bekendtgørelsen kun gælder for kritisk og vigtig outsourcing?

Det foreslås at det præciseres, at det kun er outsourcing, som er vurderet kritisk eller vigtig i 1. led, som skal risikovurderes ved videreoutsourcing. Der er ikke krav til, at Outsourcingvirksomheden bliver notificeret om videreoutsourcing, hvis denne outsourcing ikke er kritisk eller vigtig i 1. led. Outsourcingvirksomheden vil derfor ikke have mulighed for at risikovurdere videreoutsourcing, som er vurderet til at være øvrig outsourcing i 1. led, da Outsourcingvirksomheden ikke får besked om dette.

Forslag til omformulering: *Outsourcingvirksomheden skal foretage en risikovurdering før en beslutning om outsourcing eller videreoutsourcing, jf. § 19, stk. 1, i bekendtgørelsen. Ved videreoutsourcing skal der alene foretages en risikovurdering af outsourcing, som af Outsourcingvirksomheden er vurderet kritisk eller vigtig ved outsourcing til Leverandøren. Outsourcingvirksomheden skal overveje de operationelle risici i forbindelse med de processer, tjenesteydelser eller aktiviteter, der skal outsources, og træffe nødvendige foranstaltninger for at begrænse disse risici, jf. § 19, stk. 1, nr. 1 og 2.*

Kan Tilsynet komme med konkrete eksempler i afsnit 2 på, hvilke forhold der skal tages højde for under de enkelte punkter, som Finanstilsynet fx har gjort det ved afsnittet vedrørende politisk stabilitet.

Hvilke eksempler på konsekvenser kan der fx være ved en leverandørs lokalitet? Hvilke eksempler på konsekvenser kan der være ved, at leverandøren eventuelt er en datter- eller modervirksomhed til outsourcingvirksomheden?

Af outsourcingsbekendtgørelsens § 19 stk. 2 nr. 4 fremgår, at der i risikovurderingen også skal indgå en vurdering af den politiske stabilitet og sikkerhedssituationen i de relevante jurisdiktioner. I vejledningen savnes en beskrivelse af, om dette krav udelukkende gælder ved outsourcing uden for EU eller om vurderingen også skal foretages når der er tale om outsourcing til en leverandør der hører hjemme i Danmark eller resten af EU.

I afsnit 4 er det lidt uklart, om Finanstilsynet forventer en særskilt analyse og dennes resultater, hvor en vurdering af operationelle risici indgår af risikohændelser eller om der blot er tale om, at det skal integreres som en samlet del af risikoanalysen.

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

I relation til femte afsnit savnes yderligere og mere konkret vejledning i relation til opgørelse af og behandling af koncentrationsrisiko – særligt i relation til koncernintern outsourcing, hvor koncentrationen af outsourcing til en leverandør kan være stor.

Videre i forhold til afsnit 5 kan Finanstilsynet kommentere på om "eller" i bekendtgørelsens § 19, stk. 4, nr. 2 skal forstås således, at outsourcingvirksomheden enten kun skal vurdere risiciene for sig selv eller kun for den samlede koncern? I så fald, skal en outsourcingvirksomhed, som indgår i en koncern altid vurdere de samlede risici for koncernen og ikke outsourcingvirksomheden for sig?

Kan Finanstilsynet kommentere eller komme med eksempler på, hvornår Outsourcingvirksomheden kan blive tvunget til at yde økonomisk støtte til en nødlidende leverandør eller overtage dennes forretningsmæssige aktiviteter jf. § 19, stk. 4, nr. 3? Vil det kun være hvor Outsourcingvirksomheden har påtaget sig en kontraktuel forpligtelse til dette, eller vil der være andre situationer, hvor Outsourcingvirksomheden kan blive tvunget til dette?

I forhold til sidste afsnit - Der vil næsten altid være som minimum en lille økonomisk risiko ved at en outsourcete ordning ophører, da det koster nogle mandetimer at insource eller finde en ny leverandør, men kan der kommes med andre eksempler på, hvad der kunne være af risici?

14. Afsnit 16 - Forudgående undersøgelse af leverandør'

Teksten i afsnit 1 og 2 harmonerer ikke med, at der i bekendtgørelsen står, at outsourcingvirksomheden skal, før der træffes beslutning om valg af leverandør ved outsourcing, foretage en undersøgelse af leverandøren. Den vejledende tekst ligger op til, at det kun er ved kritisk og vigtig outsourcing, at den forudgående undersøgelse af leverandøren skal foretages. På tidspunktet for forudgående undersøgelse af leverandøren er en kritisk og vigtig vurdering ikke foretaget, da denne vurdering kræver kendskab til leverandøren.

Kan det i afsnit 4 præciseres i hvilket format, Tilsynet forventer dokumentation for, at denne forudgående undersøgelse af leverandøren er foretaget efter alle de specifikke minimumskrav, som er nævnt i § 20, stk. 2 i bekendtgørelsen?

15. Afsnit 17 - Outsourcingkontrakt

I forhold til afsnit 4 kan Finanstilsynet komme med en stillingtagen til, om det vil være tilstrækkeligt at angive i kontrakten, at outsourcingleverandøren skal efterleve outsourcingvirksomhedens IT-sikkerhedspolitik og IT-sikkerhedshåndbog hvori bl.a. data- og systemsikkerhedskrav er defineret?

Høringsvar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

Der står "al outsourcing", hvilket det virker lidt selvmodsigende, når der efterfølgende står, at kravet altid gælder for kritisk eller vigtig outsourcing – så er det jo ikke al outsourcing, men kun øvrig outsourcing. Det foreslås at præciseret ved "Outsourcingvirksomheden skal således sikre retten til adgang og revision i kontrakten ud fra en risikobaseret tilgang ved **øvrig outsourcing**, hvorimod kravet altid gælder for kritisk eller vigtig outsourcing – uden hensyntagen til denne risikobaserede tilgang."

I afsnit 5 følger det ikke af § 21, stk. 4 og 5 i bekendtgørelsen eller af bilag 3 nr. 4, som der henvises til, at undersøgelsesbeføjelserne er i henhold til §§ 261 og 344-352. Det er kun §§ 346 og 347 i lov om finansiel virksomhed, som er nævnt i bilag 3, nr. 4 i bekendtgørelsen.

Hvis det er Finanstilsynets opfattelse, at undersøgelsesbeføjelserne skal ses i henhold til alle de angivne paragraffer bør det i vejledningen afspejles, at det er Finanstilsynets vurdering. Bekendtgørelse sonderer ikke mellem leverandører beliggende i Danmark og udlandet. Derfor er vejledningen lidt misvisende.

Formuleringen i afsnit 6 er i sig selv ikke meningsforstyrrende, men koblingen til outsourcingkontrakten kan ikke gennemskues. Kan Finanstilsynet uddybe, hvordan afsnit 6 skal forstås i forhold til outsourcingkontrakten? Alternativt bør placeringen af afsnittet rykkes.

I forhold til afsnit 9 er der andre steder Finanstilsynet kan fastslå, at kontraktkrav som udgangspunkt vil være fornøden sikring? Kunne det eksempelvis være i bilag 3, nr. 1, litra p?

Der savnes en nærmere stillingtagen til bilag 3, nr. 1, litra g, h og i. Når der tales om data, er det så udelukkende persondata og fortrolige oplysninger, som leverandøren behandler på vegne af outsourcingvirksomheden enten som en data-behandlerkonstruktion eller ved overladelse til leverandører som selvstændig dataansvarlig eller vedrører "data" også andre typer af data og i så fald hvilke data? Hvordan angives lokalitet for dataopbevaring, hvis der fx er tale om opbevaring i cloud? Vil en leverandørens lokation være tilstrækkelig at angive, og skal der blot angives land, by eller nøjagtig adresse?

Det er lidt uklart hvad der menes med sidste afsnit. Kan Finanstilsynet komme med et eksempel på, hvilke hindringer, der kan være tale om? Er der eksempelvis tale om, at outsourcingvirksomheden løbende skal vurdere, om der er eller

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

kan opstå hindringer for at de aftalte leverancer kan leveres og i dette tilfælde skal kunne opsige kontrakten.

16. Afsnit 18 – Databeskyttelse og it-relateret outsourcing

Der savnes i vejledningen en nærmere angivelse af, om bekendtgørelsens §22 pålægger outsourcingvirksomheden yderligere pligter set i forhold til de pligter, der allerede fremgår af Persondataforordningen.

I 1. afsnit savnes en nærmere stillingtagen til brugen af cloud. Hvordan harmonerer cloud-outsourcing eksempelvis med Schrems II-afgørelsen, når der er persondata involveret?

I 2. afsnit er det vel ikke kun kundeoplysninger, men alle oplysninger, som indeholder personfølsomme data eller data af fortrolig karakter, som dette er relevant for – eksempelvis også ved en leverandørs behandling af medarbejderdata. Dette bør afspejles i vejledningen. Det kan derfor med fordel fremgå "*at personlige, fortrolige eller på anden måde følsomme oplysninger hos leverandøren*"

17. Afsnit 19 – Overvågning og kontrol

Der savnes vejledning til § 23, stk. 5 vedrørende ajourføring af vurderinger. Kan Finanstilsynet komme med nogle eksempler på, hvornår det vil være relevante at ajourføre vurderingerne. Bør der fx ikke være et større fokus på ajourføring af risikovurderinger ud fra en risikobaseret tilgang, hvor risikovurdering af kritisk/vigtig outsourcing skal vurderes oftere end øvrig outsourcing?

18. Afsnit 20 – Brug af centraliseret overvågning og kontrol

Sætningen "men fungerer i øvrigt uafhængigt af forsvarslinjerne" bør præciseres. Der er som udgangspunkt ikke noget i en finansiel koncern, der fungerer uafhængigt af forsvarslinjerne. Alt er enten en del af 1., 2. eller 3. forsvarslinje.

I 2. afsnit står: "*Den centraliserede overvågning udgør i sig selv outsourcing, hvis den ikke udføres af outsourcingvirksomheden.*"

Kan Finanstilsynet på samme vis komme med en stillingtagen til, hvorvidt førelse af et outsourcingregister centralt i en koncern også vil udgøre outsourcing i sig selv, hvis det ikke udføres af outsourcingvirksomheden jf. § 16, stk. 4 i bekendtgørelsen? Og ligeledes om rollen som outsourcingansvarlig jf. § 12, stk. 3 i bekendtgørelsen kan varetages centralt i en koncern, og om det dermed også vil være en outsourcing i sig selv?

19. Afsnit 22 - Brug af interne revisionsrapporter, tredjepartscertificeringer og tredjepartsrevisionsrapporter stillet til rådighed af leverandøren

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

Der ønskes, at Finanstilsynet nærmere kan forklare indholdet af § 27, stk. 2. Det er et eksempel på, at vejledningen ikke yder nogen værdi ved forklaringen af bekendtgørelsen – der står det samme i både vejledning og bekendtgørelse. I outsourcingbekendtgørelsens §27 fremgår, at outsourcingvirksomheden på nærmere angivne betingelser kan anvende tredjepartscertificeringer, tredjepartsrapporter og interne revisionsrapporter stillet til rådighed af leverandøren mv. I vejledningen fremgår på side 23 følgende: "Outsourcingvirksomheden må for kritisk eller vigtig outsourcing ikke over tid udelukkende forlade sig på tredjepartscertificeringer, tredjepartsrevisionsrapporter eller interne revisionsrapporter, der er stillet til rådighed af leverandøren, jf. § 27, stk. 3, i bekendtgørelsen." Der savnes konkret vejledning i forhold til, hvad der nærmere menes med "over tid" – hvor lang er denne periode? Der savnes endvidere en konkretisering af, i hvilket omfang man kan forlade sig på tredjepartscertificeringer mv., ligesom der savnes en konkretisering af, hvad tredjepartscertificeringerne m.v. skal suppleres med, i det omfang outsourcingvirksomheden ikke (længere) kan forlade sig på dem. Vil det f.eks. være tilstrækkeligt at supplere med et audit foretaget i fællesskab med andre af leverandørens kunder?

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

20. Afsnit 23 - Meddelelse til Finanstilsynet

I forhold til 2. afsnit. Kan Finanstilsynet komme med en stillingtagen til, om der kun skal gives meddelelse til Finanstilsynet, når en ny kontrakt indgås, som er kritisk eller vigtig eller om dette også gælder for en ordning under en kontrakt, som er kritisk eller vigtig? Det opleves, at der kan være flere ordninger under en kontrakt, som fx er indgået som en rammeaftale – fx en rammeaftale med en datacentral, som leverer flere ordninger/services fx også via forskellige underleverandører. Nogle af disse ordninger vil ikke være kritiske eller vigtige, mens andre vil være. Skal Finanstilsynet gives meddelelse hver gang en ny ordning under en kontrakt påtænkes outsourcet? Og i så fald, hvordan harmonerer dette så med outsourcingvirksomhedens rapporteringspligten i § 10, stk. 5 i bekendtgørelsen. Skal rapporteringen foregår på kontraktniveau eller ordningsniveau?

21. Afsnit 26 - Ikrafttræden og overgangsbestemmelser.

Det fremgår af overgangsordningen, at det for outsourcingkontrakter indgået før 1. juli 2020, kun er selve kontrakten, som er omfattet af den tidligere gældende outsourcingbekendtgørelse, og at de øvrige krav i den nye bekendtgørelse finder anvendelse på kontraktforholdet fra bekendtgørelsens ikrafttræden. Vurderer Tilsynet, at der er hjemmel i den nuværende bekendtgørelse til denne fortolkning, og vil det ikke i praksis udhule værdien af overgangsordningen, som netop er indsat med henblik på at give tid til at udarbejde de mange undersøgelser, vurderinger og risikovurderinger, som hele den nye outsourcingbekendtgørelse forudsætter løbende skal vedligeholdes og genbesøges?

Kan Finanstilsynet komme med lidt vejledning til hvor meget der skal til for at en kontrakt anses for revideret eller genforhandlet? Måske nogle eksempler?

Med venlig hilsen

Mette Stürup

Direkte: +4527152020

Mail: ms@fida.dj

Hørings svar

11. januar 2021

Dok. nr.:

FIDA-151247800-700803-v1

